

SVIATOSŤ KRSTU

Dar lásky

„Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život“. Kristus, milovaný Syn Otca, vo svojej Veľkej noci otvoril všetkým ľuďom pramene krstu. Krv a voda, ktoré vyšli z prebodnutého boku ukrižovaného Ježiša, sú predobrazmi krstu a Eucharistie, sviatostí nového života. Odvtedy sa ľudia môžu narodiť „z vody a z Ducha“, aby mohli vojsť do Božieho kráľovstva.

Pri Ježišovom krste v Jordáne z neba zaznel hlas: „Ty si môj milovaný Syn, v tebe mám zaľúbenie“. Tie isté slová sa vzťahujú na každého človeka, ktorý prijíma sviatosť krstu. Krstom sa stávame milovanými Božimi deťmi, milovanými deťmi mocného Otca, ktorý nás denne zahŕňa svojou priazňou, aby sme mohli žiť šťastný plnohodnotný život.

Svätý krst je základom celého kresťanského života, vstupnou bránou do života v duchu. Bránou, ktorá otvára prístup k zriedkam duchovného života človeka, k sviatostiam. Krstom sme oslobodení od hriechu a znovuzrodení ako Božie deti. Stávame sa Kristovými údmi v začlenení do Cirkvi Jeho tajomného Tela a dostávame účasť na jej poslaní.

Sviatosť viery

Apoštolí a ich spolupracovníci udeľujú krst každému, kto verí v Ježiša: „Ver v Pána Ježiša a budeš spasený ty i tvoj dom“. Teda krst je sviatosťou viery. Viera, ktorá sa vyžaduje na krst, nie je viera dokonalá a zrelá, ale je začiatkom, ktorý sa má rozvíjať. Teda viera má po krste rásť. Pre pokrstené deti je preto dôležitá pomoc rodičov, aby sa krstná milosť mohla rozvíjať. Ich pomocníkmi sú krstní rodičia a tiež cirkevné spoločenstvo (farnosť).

Viera Cirkvi a každého jej člena je vyjadrená v Apoštolskom vyznaní viery. Už od najstarších čias sa krst udeľuje deťom, lebo je Božou milosťou a Božím darom, ktorý nepredpokladá ľudské zásluhy; deti sú krstené vo viere Cirkvi. Keďže sa deti rodia s dedičným hriechom, aj ony potrebujú znovuzrodenie v krste, aby boli vyslobodené z moci tmy a prenesené do kráľovstva slobody Božích detí, ku ktorej sú povolani všetci ľudia. Krst detí zvlášť ukazuje, že milosť spásy je nezaslúžený dar. Cirkev a rodičia by teda pripravili dieťa o neoceniteľnú milosť stať sa Božím dieťaťom, keby mu krátko po narodení neudelili krst. Kresťanskí rodičia majú uznať, že táto prax zodpovedá aj ich úlohe starať sa o život, ktorý im zveril Boh.

Účinky krstu

Hlavné dva účinky krstu sú očistenie od hriechov a znovuzrodenie (nové narodenie) v Duchu Svätom. Najsvätejšia Trojica dáva pokrstenému posväcujúcu milosť, milosť ospravodlivenia, ktorá ho:

- pomocou viery, nádeje a lásky robí schopným veriť v Boha, dúfať v Neho a milovať ho
- pomocou Ducha Svätého mu umožňuje žiť a konať pod vplyvom Ducha Svätého
- pomocou morálnych čností mu umožňuje rásť v dobrom.

Včlenenie do spoločenstva Cirkvi

Krst včleňuje do Cirkvi. Z krstných prameňov sa rodí jediný Boží ľud Novej zmluvy, ktorý presahuje všetky prirodzené alebo ľudské hranice národov, kultúr, rás a pohlaví: „Veď my všetci... sme v jednom Duchu pokrstení v jedno telo“. Keď sa pokrstený stane údom Cirkvi, už nepatrí sebe, ale tomu, ktorý za nás zomrel a vstal z mŕtvych. Odvtedy je povolaný, aby sa podriaďoval iným, aby im slúžil v spoločenstve Cirkvi a aby poslúchal predstavených Cirkvi a podriaďoval sa im, aby si ich vážil a mal ich v láske.

Tak ako z krstu vyplývajú zodpovednosti a povinnosti, pokrstený má v Cirkvi aj práva: prijímať sviatosti, živiť sa Božím slovom a dostávať aj iné druhy duchovnej pomoci v Cirkvi.

Pokrstení, znovuzrodení ako Božie deti, sú povinní vyznávať pred ľuďmi vieru, ktorú dostali od Boha prostredníctvom Cirkvi, a zúčastňovať sa na apoštolskej a misijnej činnosti Božieho ľudu.

Domáca cirkev

Kristus sa chcel narodiť a vyrásť v kruhu svätej rodiny Jozefa a Márie. Cirkev je v skutočnosti „Božia rodina“. Jadro Cirkvi už od jej začiatkov tvorili často tí, čo uverili „s celým svojím domom“. Keď sa obrátili, túžili po tom, aby aj „celý ich dom“ bol spasený. Tieto rodiny, ktoré sa stali veriacimi, boli malými ostrovmi kresťanského života v neveriacom svete.

V súčasnom svete, ktorý je viere často cudzí, ba až nepriateľský, majú kresťanské rodiny prvoradý význam ako ohniská živej a žiarivej viery. Preto druhý Vatikánsky koncil nazýva rodinu Ecclesia domestica - domáca cirkev. V kruhu rodiny „majú byť rodičia slovom a príkladom prvými hlásateľmi viery pre svoje deti“. Rodina je tak prvou školou kresťanského života a „školou plnšej ľudskosti“. Tu sa človek učí trepezivosti a radosti z práce, bratskej láske, veľkodušnému a opätovnému odpúšťaniu a najmä uctievaniu Boha modlitbou a obetou svojho života.

Krstní rodičia

Aby sa krstná milosť mohla rozvíjať, je dôležitá pomoc rodičov. To je aj úloha krstného otca alebo krstnej matky, ktorí majú byť presvedčenými veriacimi, schopnými a ochotnými pomáhať pokrstenému dieťaťu na jeho ceste kresťanského života. Krstný rodič má dvojakú úlohu. Je predstaviteľ a pomocník. Predstaviteľ spoločenstva, do ktorého dieťa krstom vstupuje, je teda svedok spoločenstva Cirkvi. Pomocník - svojim príkladným náboženským životom bude podporovať rodičov pri náboženskej výchove ich dieťaťa.

Obnovený rímsky obrad birmovania odporúča, aby krstný rodič priviedol svoje krstňa aj k sviatosti birmovania. Tak sa zreteľnejšie prejaví vzťah medzi krstom a birmovaním a úloha i povinnosť birmovného rodiča sa stáva účinnejšou.